

Plachtařské mistrovství juniorů 2011 Vysoké Mýto

V termínu 10. - 27. 7. 2011 jsem se zúčastnila svých prvních plachtařských závodů a to juniorek, které se konaly ve Vysokém Mýtě. Konečně se ve startovní listině objevil AK Hronov. Zúčastnilo se zde 40 juniorů a akademiků a šest plachtařů v Poháru Josefa Sodomky.

http://www.gliding.cz/souteze/2011/pmcr_j/

S trenérem/pomocníkem tátou jsme dorazili už ve čtvrtek 8.7. , abychom se zabydleli a popřípadě dalšího dne mohla moje maličkost očuchnou okolí z ptačí perspektivy, tedy dát si tréninkový let.

Briefing room se nacházel na stejném místě jako bar, v hangáru, odkud to bylo blízko do bazénu a pod pergolu, ale na přesun z campu bylo nejlepší přemístit ovadlo kolo.

V pátek 9. 7. se pár jedinců houfuje na gridu k tréninkovým letům, kumulky skáčou a proč to nevyužít. Letěla jsem na vrchovinu, nad Žďár nad Sázavou. Příjemné dvoumetrové stoupáky, no, snad nám počasí bude přát. Večer jsme se sešli v briefingovém hangáru na zahájení s místním pivem Poličkou 11° v ruce.

První disciplína 10. 7.

Rychlostí úloha na dvě hodiny s areou nad Žďárem a Šumperkem. Před startem se začala objevovat trocha nervozity, to víte, úplně první disciplína (taky se o tom letu musím s prominutím více rozepsat) .

Lítat s dalšími čtyřiceti letadly v luftě je fakt o vykloubení hlavy z krku, snažila jsem se hledat stoupáky mimo tzv. masomlejny a s jistotou je sledovala z dálky, ale stejně se pak přihnalo další stádo, vidějíc letadlo ve slušném stoupáku. Na Žďár to bylo velice dobré, volila jsem trochu jinou stopu než ostatní (možná proto, že mi hned všichni "závodně" ulítli), ale chybovali jsme skoro všichni. Rady kumulů, my letěli hluboko do árei, ale že se to mezitím k Šumperku vyčistilo jsme zjistili možná trošku pozdě. Na okraji prostoru s mraky mě viděla ta díra, kam se má ještě letět. No jak tohle dopadne... Sledujíc terén, jsem vklouzla do prostoru modra. Při plácání se nad nějakým lomem dohnala křižanovská asw 19. Byl to boj, na frekvenci pár lidí už přistálo. Za Svitavama nás douhnal houf závodníků se kterým jsem se zvedala na svážku, po kterém následovalo klouzání o nervy. Malé cucky mráčků nad dalším svážkem, už v arei. Jenže doklouznout tam a v malé výšce nad lesy kroužit, o bože. Po pár sekundách jsem si připadala vysoko, stačilo se jen podívat pod sebe a vidět ještě menší větroně, kteří to měli ke svému stínu už velmi blízko. Pár jich sedlo. Hlavně doletět, takže dobírám co nejvíc výšky, ale domů to ještě nedá. Vyrážím tedy po čáře na letiště s medláneckým Cirrusem, který soutěžil v poháru. Tak si tak kloužeme někde u Český Třebový, když mě zavolá na frekvenci a zeptá se, jak to vidím s dokluzem. Optimisticky mu odpovím, že buď mě tady někde něco nadzvedne, nebo hold sednu. A co se nestalo. Stoupák! Poslední dokluzovej stoupák, termoska mě v tom nenechal. Stačilo něco dobrat a hurá domů. "Mýto info, Lima Yankee na desátém..." Z juniorů nás dolítlo deset, bohužel jeden si škrtl při dokluzu o prostor, takže první disciplína a LY 9. místo..

Druhá disciplína 12. 7.

Racing task 306 km LKVM - Boršov - Trutnov - Jevíčko - LKVM .

Tak a je tu tříkilo, při kterém bylo tolik zbytečných chyb. Hned po pásce jsem nechtěně ztratila kolegy z frekvence, které se už snad nedalo dohnat. Měla jsem problém se vůbec někoho udržet. Další chyba byla škrábat se cestou k Trutnovu na Orličky, ztráta času, protože po čáře by to vyšlo se stoupáním na stejno. Ostatní z frekvence hlásali tolik a tolik kilometrů přede mnou. Povzbudivé. Je hrozný otočit Trutnov, když vám pdačko oznámí že to máte ještě 120 km do poslední otočky a dalších 50 pak domů. Zpátky byly Orličky lepší, až do Lanškrouna to šlo. K Jevíčku začal boj, kdy jsem po otočení doufala ve svah předemnou. Vyšlo to. Uletěno průměrem 71.1 km/h . Na to, že to vítěz disciplíny dal rychlostí 94 km/h nic moc, ale jsem spokojená. LY ve druhé disciplíně 27. místo.

Když se nelétalo tak jsme výletili, koupali se, podívali se do Schempp Hirtha, grilovali jsme a navštěvovali restauranty... Občas nějaký to hasičský cvičení... Fajn čas s fajn lidma...

Třetí disciplína 16. 7.

Racing task 412 km LKVM - Boskovice - LKSU - Jilemnice - Maletin - LKVM

Den po docela slušný pařbě, kdy nám večer hrála super dívčí kapela. Ten den jsem byla bez pomocníka, díky Jiřinovi za pomoc. To byl přelet, u kterého mě poprvé došla trpělivost. Samozřejmě že mě parta z frekvence zase ulítla, tak jsem se chytla echt závodníků, kteří po pásce udělali tak nesmyslnou skobu, že jsme se začali podivně škrábat hned u prvního otočňáku. Ale v pohodě, do Šumperka to byla lať, doufala jsem že dohoním kolegy, ani prd. S pár závodníky jsme se motali u Orliček, ale z nějakýho záhadnýho důvodu jsem pak byla zase sama. Cestou zdravím naše aeroklubáky, kteří taky plachtily a kousek před Jilemnicí potkávám závodníky letící zpět. Jak to jen dělaj. A pak to začalo.

Cesta zpět, Orličky stále nademnou a ne a ne někam vylézt. Vypla jsem rádio a zanedlouho ztratila trpělivost. Už bejt doma. Já blbá.. Z Orliček jsem se dostala, potkala i pár lidí, jenže já blbá letěla po čáře modrem. Já blbá po třetí, protože jsem mezi těma větroměma potkala i člověka, kterej to nakonec šnečím tempem ulítl. Před Moravskou Třebovou zase zdravím Červeňáka, který kolem mě letí v převleku z Třebové. No, a jak to dopadlo? Za pár minut volám Červeňákovi, že teda sedím taky v Třebový :-D . Po 360 uletěných kilometrech. Po docela těžkým zařízením převleku domů (můj pomocník už byl v Mejtě, ale měl strašnou chuť na pivo :-D), ke mě spadli aj další závodíci. Pro příště, průlety se z převleku nedělaj (já měla aspoň zavřený kolo :-D) ... Nakonec jsem nedopadla tak hrozně, ulítlo to 17 lidí, já v této disciplíně 19. flek, celkově 22. místo.

Zrušená disciplína 17. 7. Ten den foukal docela slušnej vítr a tak se polovina z nás rozhodla nelétět. U mě to bylo z důvodu takového, že jsem opravdu v takovémto větru nechtěla někde sedat poprvé do pole. Trošku jsme potom litovali, ale tak to občas je. Když se člověk necejtí, není dobrý se do toho hrnout. Tři lidi to ulítli, ale disciplína byla nakonec neplatná.

Zrušená disciplína 19. 7. To už vítr sice nefoukal, začátek byl výbornej, jenže... Přišla vysoká. A přišla s mým odletem na trať. Takže jsem po pár kilometrech začala hledat letiště v České Třebové, kam prý někdo sedl. Zpátky už jsem si netroufla.. Jenže já to letiště ne a ne najít, ale celkem nedaleko rozpoznávám plochu letiště Ústí nad Orlicí. A protože to bylo u svahu a svázek držel, byla možnost letět tam. Hold když máte blízko letiště, proč sedat do pole. Svázek spíš jenom nadlehčoval než nosil, ale aspoň byl čas vytáhnout databázi letišť, a najít jejich frekvenci, protože tam blbnul nějaký tralalajt. Sakra, proč ta databáze musela mít splepený listy! A ještě když pak zjistíte že maj vlastně stejnou frekvenci jako doma v Hronově, hrome.. :-D V pořádku jsem přistála na LKUO. Jeden místní (věděl kdo jsem, ale já ze začátku vůbec) mě svezl do města, protože můj pomocník mezitím jel pro někoho jiného. Není nad to vozit sebou v letadle spacák, polštář, lepší boty a knihu. Hezky jsem se prospala..

Čtvrtá a poslední disciplína 23. 7.

V tento den už bychom normálně končili, ale protože chyběla poslední disciplína pro platné mistrovství, letět se muselo a my chtěli. Rychlostí úloha na hod'ku a půl se třemi areami. Pár lidí už neletělo. Nebyla to extra lať, ale letělo se dobře, i když asi 10 lidí to nedalo. Nejlepší třešnička na dortu byl dokluz, kdy jsme se tak nějak sešli a hromadně letěli domů. Tlačili jsme, nebáli se a přímo sedali. Závody jsou platné. Čtvrtou disciplínu jsem šestnáctá a celkově s LY na úžasném 18. místě. Můj cíl splněn, skončit do první poloviny.

Počasí se za 14 dní mohlo předvést lépe, ale určitě to stálo za to. Nabrala jsem spoustu užitečných zkušeností a posunula se v plachtění o další krůček dopředu. Poznala mnoho lidí, nové taktiky, něco o trpělivosti a také další letiště, na které jsem byla nucena sednout.

Děkuji trenérovi tátovi a Červeňákovi, za to jak se o mě postarali.

Videoreporty:

<http://vimeo.com/26268805>
<http://vimeo.com/26844613>

<http://vimeo.com/26430146>

<http://vimeo.com/26639392>